

Patent dodatkowy
do patentu nr _____

Zgłoszono: 25.06.77 (P. 199147)

Pierwszeństwo: 25.06.76 Włochy

Zgłoszenie ogłoszono: 13.03.78

Opis patentowy opublikowano: 15.09.1982

Int. Cl.⁸

E06B 1/12

CZYTELNIĄ

Urzędu Patentowego
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Twórca wynalazku: Giovanni Varlonga

Uprawniony z patentu: Fonderia Elettrica Alluminio e Leghe
F.E.A.L.S.p.A., Mediolan (Włochy)

Ościeznica metalowa

1

Przedmiotem wynalazku jest ościeznica metalowa zwłaszcza dla otworów drzwiowych ścian wewnętrznych.

Znane są w technice budowlanej konstrukcje ram drzwiowych, kompletne ramy dla drzwi zewnętrznych ścian oraz ościeznice sięgające od podłogi do sufitu.

Niedogodnością tych znanych metalowych ościeznic z listwy o ceownikowym przekroju poprzecznym jest to, że nie można ich standaryzować, oraz produkować masowo z odpowiednią redukcją kosztów bez uprzedniej standaryzacji grubości ścian wewnętrznych, w których te przekroje są stosowane. Standaryzacja grubości ścian wewnętrznych jest praktycznie niemożliwa na obecnym etapie techniki budowlanej i w wyniku zróżnicowania stosowanych metod w zakresie od tradycyjnych murarskich i betonowych do bardziej nowoczesnych układów z prefabrykowanych płyt. Inną niedogodnością takich ościeznic jest trudność ich montażu i czasokres montowania, z zachowaniem kąta prostego w ustalonej odległości i pionie.

Celem wynalazku jest wyeliminowanie wymienionych niedogodności i zapewnienie konstrukcji ościeznicy zwłaszcza ścian wewnętrznych, która będzie łatwa do dostosowywania jej w określonych granicach do różnych rozmiarów grubości ścian, w których drzwi są osadzone. Wynalazek umożliwia łatwiejsze ustawienie rozmiarów wy-

2

sunięcia stojaków ościeznicy z odpowiedniej ściany, jak również zapewnią warunki dla szybszego i bardziej dokładnego montażu drzwi, sposobu ich ustawiania pod kątem prostym i w pionie.

Cel wynalazku został osiągnięty dzięki temu, że ościeznica metalowa, zwłaszcza dla otworów drzwiowych, w postaci listwy o ceownikowym przekroju poprzecznym składa się z dwóch oddzielnych kątowników, których ramiona znajdują się w położeniu wzajemnego zachodzenia na siebie przesuwnie dla przemieszczenia jednego ramienia po drugim ramieniu i jest zaopatrzona w podkładki i kliny umieszczone wzdłuż ramion dla ustalenia odległości od współpracującej z nią krawędzi ściany.

Ościeznica metalowa według wynalazku jest uwidoczniiona w przykładzie jej wykonania na rysunku, który przedstawia stojak ościeznicy w przekroju poprzecznym.

Stojak 1 ościeznicy, jest przymocowany do ściany 2 utrzymując drzwi 3 przedstawione na rysunku w położeniu zamkniętym lub zatrzaśniętym. Pionowa krawędź ściany 2 do której stojak 1 ościeznicy jest zamocowany, jest przedstawiona

jako drewniany element 4. Stojak 1 ościeznicy zawiera kątownik 5 z prawie równymi ramionami 6, 7, a kątownik 8 ma ramiona 9, 10 o zróżnicowanej długości, w przybliżeniu jedna z nich jest dwukrotnie większa od drugiej. Dwa kątowniki 5 i 8 są połączone razem wzdłuż dwu przeciw-

ległych ramion 6 i 10, przy czym ramię 9 jednego kątownika częściowo zachodzi swym końcem 9' na ramię 7 drugiego kątownika. Tak połączone dwa kątowniki (5, 8) tworzą kształtownik podobny do litery „U”, w którym ramiona 6 i 10 tworzą skrzydła kształtownika a ramiona 7 i 9 częściowo zachodzą na siebie, tworząc podstawę tego kształtownika. Szerokość tej podstawy jest zmienna przez przesuwanie zachodzących na siebie ramion 7 i 9 jedno po drugim dla oddalania i zbliżania ku sobie przeciwnych ramion 6 i 10 kształtownika. Ramiona 6 i 10 mają swobodne końce 6' i 10' zagięte do wewnątrz i utrzymują w docisku przeciwległe lica ściany 2.

Na rysunku przedstawiono przerywanymi liniami pozycję maksymalnego wysięgu, albo maksymalnej szerokości podstawy kształtownika. Stojak 1 ościeżnicy jest dostosowywany do zmiennej grubości ściany. Do ustawiania odległości ramion 7 i 9 krawędzi elementu 4 prostopadłe i w pionie, służą profilowane kliny 11 w liczbie dwu lub trzech dla każdego stojaka ościeżnicy jako minimum. Kliny te są ukształtowane lub uformowane dla dopasowania do występu 9a ramienia 9, które stanowią podpórę dla ramienia 9. Kliny te są utrzymywane pod występem 10a, który tworzy łącznie z występem 9a prowadnik dla klina 11.

Klin 12 ustala zewnętrznie pochyłą lub nachyloną powierzchnię połączenia. Na powierzchni połączenia spoczywa klin 12 mający powierzchnię 13 docisku, przy czym druga jego powierzchnia 14 ślizga się wzdłuż krawędzi elementu 4 bądź wzdłuż dodatkowej regulacyjnej podkładki 15. Śruby 16 mocują stojak 1 ościeżnicy w jego odpowiednio ustawionej pozycji w stosunku do elementu 4 ściany. W ten sposób łączy się trwale dwa kątowniki 5 i 8. Nakładka 17 jest zatrzaśkowo wprowadzona na żebra 9b i 9c wysunięte na zewnątrz ramienia 9 kształtownika 8. W na-

kładce 17 jest zamocowany kołnierz 18, który jest wysunięty w kierunku narożnika drzwi 3 dla utworzenia szczelnego połączenia z nimi. Drzwi są osadzone na zwykłych zawiasach 19. Czop 20 zawiasy korzystnie jest sztywno połączony z kształtownikiem 8, przy czym zawias 20' jest zamocowany przegubowo (jak pokazano przerywanymi liniami na rysunku).

Korzystnym skutkiem wynikającym z konstrukcji ościeżnicy według wynalazku jest między innymi to, że jedną operacją, a więc dokręceniem śrub dokonuje się zarówno ustawienia klinów jak i wzajemnego rozstawienia dwóch kątowników dla dostosowania stojaków ościeżnicy do grubości ściany.

Zaletą wynikającą z zastosowania pary kątowników, dla utworzenia ościeżnicy według wynalazku jest między innymi to, że koszt jest niższy od kosztu pojedynczego przekroju ceownika, a także łatwość składowania w magazynach i na placach budowy. Ponadto wynalazek pozwala na zminimalizowanie ryzyka zainstalowania sztywnych stojaków z pojedynczych ceowników, które nie byłyby zadowalająco dopasowane do ściany w wyniku niewłaściwego dobrania przekrojów lub nierówności w wykończeniu ściany.

Zastrzeżenie patentowe

Ościeżnica metalowa, zwłaszcza dla otworów drzwiowych, w postaci listwy o ceownikowym przekroju poprzecznym, znamienna tym, że składa się z dwóch oddzielnych kątowników (5, 8), których ramiona (7, 9) znajdują się w położeniu wzajemnego zachodzenia na siebie przesuwnie dla przemieszczenia jednego ramienia (7) po drugim ramieniu (9) i jest zaopatrzona w podkładki (15) i kliny (11, 12) umieszczone wzdłuż ramion (7, 9) dla ustalenia odległości od współpracującej z nią krawędzi ściany.

